

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2008 r.

DOLiS/DEC-495/08

Dot. GI-DOLiS– 430-472/07

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22, w zw. z art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku X zamo dopełnienie wobec niego przez Komendanta Głównego Policji z obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz wniosku o usunięcie z bazy KSIP jego danych osobowych, które „są nieprawdziwe i nie powinny być przetwarzane przez Policję”,

1) umarzam postępowanie w zakresie usunięcia z bazy KSIP danych X dotyczących popełnienia wykroczenia, w sprawie którego został prawomocnie uniewinniony oraz wykroczenia, które uważa się za niebyłe z uwagi na upływ 2,5 roku od jego popełnienia,

2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga X (zwanego dalej Skarżącym), na niedopełnienie wobec niego obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, przez Komendanta Głównego Policji (zwanego dalej Komendantem). Pismem z dnia 18 lutego 2008 r. Skarżący rozszerzył przedmiot postępowania, wnosząc też o usunięcie z bazy KSIP danych, które w jego opinii są nieprawdziwe i przetwarzane niezgodnie z prawem.

Skarżący załączył sporządzony w dniu 24 kwietnia 2007 r. wydruk z bazy KSIP i zakwestionował przetwarzanie zawartych w nim danych dotyczących popełnienia wykroczenia, w sprawie którego został prawomocnie uniewinniony oraz wykroczenia, które uważa się za niebyłe z uwagi na upływ 2,5 roku od jego popełnienia.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie wyjaśniające. Na podstawie zebranego materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

1. Pismem z dnia 28 maja 2007 r. Skarżący zwrócił się do Komendanta Głównego Policji „o udostępnienie wszelkich zebranych oraz przetwarzanych przez Policję [jego] danych osobowych (...)”. W uzasadnieniu tego wniosku Skarżący wskazał iż „[nabrał] podejrzeń co do zasadności i zgodności z prawem gromadzenia i przetwarzania niektórych moich danych osobowych, a zwłaszcza dokonywania wpisów tymczasowych do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego”.
2. W odpowiedzi z dnia 27 czerwca 2007 r. Komendant wskazał, że Skarżący może uzyskać informacje lub zaświadczenie o wpisach ostatecznych lub tymczasowych dokonanych w związku z naruszeniem przepisów ruchu drogowego w siedzibie organu prowadzącego ewidencję kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego i wskazał, że ewidencję tą prowadzi komendant wojewódzki policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ewidencjonowanego.
3. Administratorem danych Skarżącego zawartych w zbiorze „Ewidencja kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego” jest Komendant Wojewódzki Policji. Skarżący nie zwracał się do niego z wnioskiem o wypełnienie obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 33 ustawy.
4. Wpisy dotyczące popełnionych przez Skarżącego wykroczeń z dnia 24 lutego 2000 r. i z dnia 23 kwietnia 2002 r. zostały usunięte z ww. ewidencji w dniu 17 marca 2008 r.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych zważył, co następuje:

1. Stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U 2000 r. Nr 98 poz 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W przedmiotowej sprawie należy wskazać, że wpisy dotyczące popełnionych przez Skarżącego wykroczeń z dnia 24 lutego 2000 r. i z dnia 23 kwietnia 2002 r. zostały usunięte z ww. ewidencji w dniu 17 marca 2008 r. – co było przedmiotem wniosku Skarżącego. W związku z powyższym należy uznać, że dalsze prowadzenie postępowania w tym zakresie byłoby bezprzedmiotowe. Przesłanki określone w art. 105 § 1 kpa zostały spełnione, a w związku z tym uzasadnione jest wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w tym zakresie.

2. Odnosząc się do wniosku Skarżącego o wypełnienie wobec niego obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy, podkreślić należy, że w myśl tego przepisu, na wniosek osoby, której dane dotyczą administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 – 5a, a w szczególności podać w formie zrozumiałej: jakie dane osobowe zawiera zbiór, w jaki sposób zebrano dane, w jakim celu i zakresie dane są przetwarzane, w jakim zakresie oraz komu dane zostały udostępnione. Komentowany przepis pozostaje w związku z art. 32 ustawy, który przewiduje, iż osoba, której dane dotyczą może domagać się od administratora danych udzielenia jej określonych informacji.

W przedmiotowej sprawie Skarżący złożył do Komendanta wnioski, w którym zażądał realizacji przysługujących mu z art. 32 i art. 33 ustawy uprawnień wskazując, że wnosi „o udostępnienie wszelkich zebranych oraz przetwarzanych przez Policję [jego] danych osobowych”. Z kolei uzasadnienie tego wniosku poświęcone było wyłącznie kwestii przetwarzania danych zawartych w zbiorze „Ewidencja kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego”. Skarżący wskazał bowiem iż „w związku z toczącymi się wobec [niego] postępowaniami o rzekomo popełnione wykroczenia drogowe, [nabrał] podejrzeń co do zasadności i zgodności z prawem gromadzenia i przetwarzania niektórych [jego] danych osobowych, a zwłaszcza dokonywania wpisów tymczasowych do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego”.

W związku z powyższym Komendant zasadnie poinformował Skarżącego, że w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego ma on prawo uzyskać ustną informację lub zaświadczenie o wpisach ostatecznych lub tymczasowych dotyczących punktów odpowiadających dokonany przez siebie naruszeniom, a organem właściwym do udzielenia tych informacji jest komendant wojewódzki policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ewidencjonowanego.

Do wyjaśnień złożonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Komendant załączył stanowisko Biura Wywiadu Kryminalnego KGP w przedmiotowej sprawie, w którym wskazano, że „przy tak ogólnym żądaniu Wnoszącego organ policji nie mógł przekazać informacji co do >wszelkich zebranych oraz przetwarzanych danych osobowych<” i potraktował ww. wniosek jako dotyczący udzielenia Skarżącemu informacji o jego danych zawartych w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego. Komendant podkreślił też, że

„Biuro Wydziału Kryminalnego KGP (...) nie odmówiło udzielenia informacji zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 33 (...), a jedynie podniosło kwestię, iż żądanie udzielenia informacji zawarte w piśmie X z dnia 28 maja 2007 r. miało zbyt ogólny charakter co uniemożliwiło odniesienia się do żądania Skarżącego”. Ponadto Komendant wskazał, że „zakres udzielenia informacji do dnia dzisiejszego nie został przez Skarżącego uściślony”. Należy zatem podkreślić, że w sytuacji gdy Skarżący uznał, iż odpowiedź Komendanta nie spełnia jego oczekiwań, mógł doprecyzować swój wniosek, czego jednak nie uczynił.

W omawianej sprawie należy też zwrócić uwagę, że zbiory, których administratorem jest Policja zawierają w wielu przypadkach dane objęte różnego rodzaju tajemnicami. Stąd administrator takich danych powinien ściśle analizować wnioski o udostępnienie informacji. Tak było w niniejszym przypadku.

Wskazać bowiem należy, że przepisy ustawy o ochronie danych osobowych przewidują też sytuacje, gdy obowiązek informacyjny z art. 33 nie może zostać spełniony. W myśl art. 34 ustawy, w sprawach informowania i udostępniania danych osobie, której dane dotyczą, stosuje się przepisy art. 30. Zgodnie z art. 30 ustawy, administrator danych osobowych odmawia udostępnienia danych osobowych ze zbioru danych podmiotom i osobom innym niż wymienione w art. 29 ust. 1 ustawy, jeżeli spowodowałyby to: 1) ujawnienia wiadomości stanowiących tajemnicę państwową, 2) zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jednocześnie stwierdzić należy, iż w związku z brzmieniem przepisu art. 30 ustawy osoby, których dane dotyczą - ze względu na wyżej wskazany szczególny charakter analizowanego przepisu – powinny liczyć się z tym, iż administrator posiada prawo odmowy udostępnienia danych osobowych, o ile obowiązany jest chronić inne ważne interesy.

Istnienie w ustawie przepisu sformułowanego w jej art. 30 jest konsekwencją wyjątku, jaki ustanawia art. 51 ust. 3 Konstytucji RP, zgodnie z którym, każdy ma prawo dostępu do dotyczących do urzędowych dokumentów i zbiorów danych osobowych, a ograniczenie tego prawa może określić ustawa.

Rozważając kwestię, czy na Komendancie Głównym Policji spoczywa obowiązek informacyjny z art. 33 ustawy - w odniesieniu do zbioru „Ewidencja kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego” - stwierdzić należy, że obowiązek ten spoczywa na Komendancie Wojewódzkim Policji właściwym ze względu na miejsce zamieszkania Skarżącego.

Na podstawie art. 130 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym, Policja prowadzi ewidencję kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego. Określonymu naruszeniu przypisuje się odpowiednią liczbę punktów w skali od 0 do 10 i wpisuje się do tej ewidencji. Jednocześnie, zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego

(Dz. U. z 2002 r. Nr 236, poz.1998 z późn. zm.), ewidencję prowadzi komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ewidencjonowanych. Ponadto, na podstawie § 9 powołanego rozporządzenia, osoba zainteresowana ma prawo uzyskać od Policji ustną informację lub zaświadczenie o wpisach ostatecznych lub tymczasowych dotyczących punktów odpowiadających dokonany przez siebie naruszeniom. Informacji udziela się lub zaświadczenie wydaje się w siedzibie organu prowadzącego ewidencję lub, w miarę możliwości technicznych, w innej jednostce Policji. Jednocześnie, z ustaleń dokonanych w toku postępowania wynika, że Komendant poinformował Skarżącego o powyższym, natomiast Skarżący nie złożył stosownego wniosku do Komendanta Wojewódzki Policji, który jako organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania Skarżącego, jest administratorem jego danych osobowych zawartych w ww. zbiorze.

Jak wynika z cytowanych wyżej przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, wniosek o wypełnienie obowiązku informacyjnego składa się do administratora danych, a zatem dopiero w sytuacji, jeżeli Skarżący wystąpi bezpośrednio do Komendanta Wojewódzki Policji, z żądaniem sformułowanym na podstawie powołanego art. 33 ustawy, ten zaś nie dopełni obowiązków wynikających z omawianego przepisu, zasadne będzie zwrócenie się przez Skarżącego do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o interwencję tj. o nakazanie Komendantowi Wojewódzkiemu dopełnienia powyższych obowiązków.

Biorąc pod uwagę powyższe - w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 22 tej ustawy i w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo do złożenia do Generalnego Inspektora Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).